

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/591/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812208307
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8812208307.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615 p r o t i žalovanej: X. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. Z. XXX, zast. Ľ. F., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX K. Z. XXX o zaplatenie 784,97 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Súd zaväzuje žalovanú uhradiť žalobcovi sumu 748,84 eur s úrokom z omeškania v sume 72,09 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 748,84 eur od 10. 08. 2012 až do dňa zaplatenia a to všetko jej povoľuje uhradiť v 50- eurových mesačných splátkach splatných vždy každého 25-teho dňa toho ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc dňom 01. 06. 2013, pod následkami straty výhody splátok.

Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku zamieta.

Súd zaväzuje žalovanú uhradiť žalobcovi trovy konania vo výške 47 eur k rukám žalobcu a trovy právneho zastúpenia vo výške 141,79 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 14.8.2012 domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny 784,97 eur, kapitalizovaného denného úroku z omeškania v sume 72,09 eur a úroku z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 784,97 eur od 10.8.2012 až do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzavrel so žalovanou úverovú zmluvu č. 3712076680 (ďalej len „Úverová zmluva“). Úverová zmluva bola uzatvorená ako telefónna pôžička, a teda vybavenie úveru prebieha v týchto prípadoch telefonicky prostredníctvom bezplatnej zákazníkovej linky navrhovateľa s následnou písomnou komunikáciou. V zmysle vyššie uvedeného žalovaná telefonicky kontaktovala zamestnancov žalobcu za účelom získania úveru, t.j. finančnej hotovosti. Pri telefonickom vybavovaní úveru, na základe výzvy zamestnanca žalobcu, žalovaná nadiktovala všetky potrebné osobné údaje a údaje o zamestnávateľovi, ktoré boli následne zapracované do Úverovej zmluvy, ktorá bola žalobcom odoslaná na podpis žalovanej spolu s Úverovými zmluvnými podmienkami, a ktorá ju podpísanú spätne vrátila žalobcovi. Úverové zmluvné podmienky žalobcu (ďalej v texte len „ÚP“) sú neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy. Predmetom Úverovej zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 1161,79 eur zo strany žalobcu žalovanej. Žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v 48 pravidelných mesačných splátkach po 44,11 eur. Žalovaná bola povinná splácať úver v pravidelných mesačných splátkach splatných v zmysle Úverovej zmluvy. Žalovaná bola v omeškaní s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom splátkovom kalendári, z ktorého vyplýva

prehľad jednotlivých platieb žalovanej a spôsob ich započítania. V zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru bola žalovaná žalobcom vyzvaná listom zo dňa 14.2.2011 k splateniu celého zostatku úveru vo výške 788,29 eur v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Vzhľadom na vyššie uvedené, tak ako vyplýva aj zo splátkového kalendára, žalobca eviduje voči žalovanej dlh pozostávajúci z istiny (výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru do času zosplatnenia) + zosplatnenej istiny (výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru a poplatkov, ktorú by mala žalovaná uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, uplatňovaná v zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru) vo výške 593,85 eur, úroku z vyššie uvedenej istiny do času zosplatnenia vo výške 100,20 eur, úroku z vyššie uvedenej zosplatnenej istiny (ktorú by mala žalovaná uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, uplatňovaný v zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru) + zmluvná pokuta vo výške 90,92 eur, poplatku za upomienku vo výške 0,00 eur, dlžného poistného vo výške 0,00 eur, úroku z omeškania od zosplatnenia do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu vo výške 72,09 eur.

Žalovaná uviedla, že so žalobou v celom rozsahu súhlasí, avšak žiadala, aby jej bolo povolené uhradiť uplatnenú pohľadávku v mesačných splátkach.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 25.3.2013, výsluchom zástupcu žalovanej a zistil nasledovný skutkový stav:

V písomnom podaní žalobcu zo dňa 25.3.2013 tento uviedol, že si uplatňuje voči žalovanej istinu - dlžná suma úveru bez úrokov z úveru do času zosplatnenia vo výške 179,41 eur (vypočítaná ako súčet jednotlivých čiastkových súm zo splátok určených podielom neuhradenie istiny, ktoré však neboli uhradené: súčet predmetných čiastkových súm zo splátok určených podielom na uhradenie istiny, ktoré boli vyrubené a mali byť uhradené vo výške 747,35 eur mínus uhradená časť vo výške 567,94 eur sa rovná 179,41 eur). Ďalej si uplatňuje zosplatnenú istinu - dlžná suma úveru bez úrokov z úveru, ktorú by mala žalovaná uhradiť v prípade riadneho platenia úveru vo výške 414,44 eur (zvýšená časť úveru, vypočítaná ako rozdiel celkového úveru a súčtu jednotlivých čiastkových súm zo splátok určených podielom na uhradenie istiny, ktoré boli vyrubené a mali byť uhradené, teda: 414,44 eur mínus 0 eur sa rovná 414,44 eur) - súčet istiny a zosplatnenej istiny je totožný s výškou poskytnutého úveru, t.j. 414,44 eur plus 747,35 eur je 1161,79 eur/35.000,- Sk). Úrok z vyššie uvedenej dlžnej sumy úveru do času zosplatnenia vo výške 100,20 eur (rozdiel medzi úrokom z úveru vyrubeným do zosplatnenia úveru 884,78 eur a úrokom z úveru zaplateným zo strany odporcu 784,58 eur). Úrok z vyššie uvedenej dlžnej sumy, ktorú by mala žalovaná uhradiť v prípade riadneho platenia úveru vo výške 69,74 eur uplatňovaný v zmysle § 6 Hlavy 7. Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru UP (tzv. ušlý úrok). Výpočet úroku z úveru je nasledovný: mesačná splátka 44,11 eur mínus 0 eur (nakoľko bol poplatok za vedenie účtu nulový a poistenie nebolo dohodnuté) x počet splátok 48 eur mínus výška úveru 1161,79 eur = 955,49 eur. Uvedený súčet sa zhoduje /resp. je mierne nižší/ s výškou úroku žiadaného žalobcom pod bodom 3. a 4., t.j. suma 884,78 eur + 69,74 eur = 954,52 eur. Ďalej žalobca požaduje kapitalizovaný úrok z omeškania od zosplatnenia do podania žaloby vo výške 72,09 eur. Denná úroková sadzba má byť vo výške 0,024 % - je stanovená výpočtom ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, t.j. ku dňu 15.2.2011 (Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.)- $1\% + 8 = 9\% / 365$ t.j. 0,02465 % skrátené na tri desatinné miesta, čiže 0,024 % denne.). Zmluvnú pokutu v celkovej výške 21,18 eur si žalobca uplatňuje v zmysle § 3 Hlavy 15. UP s názvom Záverečné ustanovenia. Uvedená suma pozostáva z vyrubenej zmluvnej pokuty zo dňa 27.9.2010 vo výške 7,06 eur a z vyrubenej zmluvnej pokuty zo dňa 5.1.2011 vo výške 14,12 eur. Zmluvná pokuta vo výške 8 % z neuhradenej 1 splátky vo výške 44,11 eur = 3,53 eur. Suma zmluvnej pokuty 7,06 eur predstavuje 2x 3,53 eur ako pokutu z neuhradenej splátky č. 31 a 32. Suma zmluvnej pokuty 14,12 eur predstavuje 4x 3,53 eur ako pokutu z neuhradenej splátky č. 33, 34, 35 a 36. Vyššie uvedené platby žalovanej vyplývajú aj z predloženého splátkového kalendára, ktorý je akýmsi prehľadom pohybov na účte resp. úverovej karte žalovanej.

Medzi žalobcom a žalovanou ako klientom došlo dňa 13.12.2007 k uzavretiu úverovej zmluvy č. 3712076680, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1161,79 eur (35.000,-Sk), ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v splátkach po 44,11 eur (1329,-Sk) a to v 48 mesačných splátkach pri konečnej výške úveru 2117,51 eur (63.792,-Sk).

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. uvedené na rube tejto listiny a na samostatnom liste. Dolupodpísaný klient svojím podpisom potvrdzuje že je oboznámený s Úverovými podmienkami, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami.

Podľa hlavy 1 § 1, § 2 Úverových podmienok tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváraanej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“), ktorej znenie je uvedené na prednej strane tejto listiny. Úverové podmienky vymedzujú a zakotvujú práva a povinnosti medzi spoločnosťou a klientom, ktorému spoločnosť poskytuje úver na základe úverovej zmluvy.

Uzatvorením úverovej zmluvy sa spoločnosť zaväzuje klientovi poskytnúť dohodnutý úver, pričom po poskytnutí úveru sa stáva spoločnosť veriteľom z úverovej zmluvy a klient ako dlžník z úverovej zmluvy sa zaväzuje spoločnosti poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky (§ 3 hlavy 1 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 5 § 1 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, úhrada za poistenie, ktoré je klient povinný platiť (ďalej iba splátka), ak z údajov na lícnej strane nevyplýva inak. Výška úroku sa zistí ako rozdiel súčinu výšky mesačnej splátky zníženej o výšku poplatku za vedenie úverového účtu a v prípade poistenia o výšku úhrady za poistenie a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru.

V zmysle hlavy 5 § 8 Úverových podmienok sa zmluvné strany dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí. Spoločnosť je oprávnená započítavať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy.

Podľa hlavy 7 § 6 Úverových podmienok v prípade ak je dôsledkom porušenia povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach.

Z hlavy 15 § 3, 4 Úverových podmienok vyplýva, že v prípade omeškania úhrady splátky, alebo ich častí alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa hlavy 7 § 6 týchto úverových podmienok je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,08% z dlžnej čiastky za každý deň omeškania, najmenej však 100 Sk. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru, alebo ich častí dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní. V prípade omeškania klienta s úhradou splátky úveru, či ich častí dlhšieho ako 6 mesiacov je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 5% z úveru, s ktorého vrátením spoločnosti je v omeškaní.

Podľa hlavy 15 § 11 Úverových podmienok úverová zmluva, úverové podmienky a zabezpečovacie vzťahy ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka v platnom znení.

Z predloženého splátkového kalendára ako ja špecifikácie pohľadávky žalobcu v písomnom podaní súd zistil, že žalovaná uhradila celkom 1367,47 eur, pričom dňa 14.2.2011 došlo k zosplatneniu úveru.

Listom zo dňa 14.2.2011 označeným ako výzva k splateniu celého úveru žalobca žalovanej oznámil, že z dôvodu omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z predmetnej úverovej zmluvy, spoločnosť ju vyzýva k splateniu celého čerpaného úveru s tým, že dlžná čiastka činí 788,29 eur a vyzval ju na splatenie do 15 dní odo dňa odoslania výzvy.

Žalovaná prostredníctvom svojho zástupcu uviedla, že má dôchodok 320 eur, má výdavky v súvislosti so zakúpením liekov, preto chce uhradiť uplatnenú pohľadávku v primeraných mesačných splátkach.

V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľskú zmluvu napriek tomu, že zmluva bola uzavretá 13.12.2007 teda za účinnosti Občianskeho zákonníka, ktorý v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplacnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný od 1.7.2007 a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení už citovaného zákona č. 150/2004 Z.z. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 citovaného zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže

vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná (§ 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Ako vyplýva z ust. § 3 ods.1, ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných

podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Ďalej súd zistil, že podľa Úverových podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka ako aj Občianskeho zákonníka, ide však o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá úverová zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej, ktorá sa ho zaviazala vrátiť za stanovených podmienok. Keďže si túto svoju povinnosť neplnila, žalobca dňa 14.2.2011 zosplatnil celý úver a vyzval ju na zaplatenie predmetnej sumy.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi tvoriacimi žalovanú sumu.

V zmysle úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1161,79 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 48 splátkach po 44,11 eur pri konečnej výške úveru 2117,51 eur.

Keďže si túto svoju povinnosť žalovaná neplnila, žalobca zosplatnil celý úver a vyzval ju na zaplatenie predmetnej sumy. Ako vyplýva zo splátkového kalendára a špecifikácie žalovanej sumy, žalovaná uhradila žalobcovi celkom sumu 1367,47 eur.

V danom prípade sa súd zaoberal sadzbou dohodnutého úroku z úveru, ktorá prepočtom prostredníctvom úverovej kalkulačky predstavovala 10,80 % ročne. Ide o orientačný výpočet s odkazom na ust. hlavy 5 § 1 Úverových podmienok.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov v decembri 2007 činil úrok 10,80 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade neprevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodnuté úroky za primerané. Na úrok z úveru žalovaná uhradila 784,58 eur a predmetom žaloby ostal úrok vyčíslený do zosplatnenia vo výške 100,20 eur a úrok vyčíslený po zosplatnení v sume 69,74 eur, ktorý nárok žalobcu je v požadovanej výške dôvodný a tomuto súd vyhovel.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Nárok na zmluvnú pokutu v sume 21,18 eur podľa hlavy 15 § 3 Úverových podmienok súd považoval za neopodstatnený. Ide totiž o neprimeranú sankciu, ktorú znáša spotrebiteľ. Takto dohodnutá výška zmluvnej pokuty neúmerne zaťažuje spotrebiteľa, nakoľko spotrebiteľ okrem dohodnutej zmluvnej pokuty, ktorá navyše jeho každú nesplatenú mesačnú splátku o 8% mal platiť aj úrok z omeškania, čo má za následok neprimerané zaťaženie spotrebiteľa a je jednoznačne v prospech veriteľa. V danom prípade ide teda o kumulovanie sankcií voči žalovanému ako spotrebiteľovi. Navyše táto zmluvná podmienka sa javí byť ako neurčitá a nejasná, nakoľko z uvedeného dojednania zmluvnej pokuty nevyplýva, ako sa táto uplatní v ďalších mesačných splátkach. Pri uplatnení výšky zmluvnej pokuty 8% mesačne z každej nesplatennej splátky dochádza k neprimeranému a tiež duplicitnému zaťaženiu spotrebiteľa v prospech veriteľa. Neprimeranosť zmluvnej pokuty súd vidí aj v tom, že sadzba 8 % z mesačnej splátky po dobu dlhšiu ako 7 dní je v prepočte na rok až vo výške 96 % (8 % x 12 mesiacov). Ide síce o jednorazovú pokutu, ale jej rozsahu z hľadiska jej dôsledkov korešponduje zmluvná pokuta v prepočte cca 96 % ročne, čo je jednoznačne neprimeraná sankcia. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp.zn. 3Co 3/2011.

V predmetnej úverovej zmluve bol za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) dohodnutý niekoľkonásobný postih - úroky z omeškania, zmluvná pokuta, náhrada škody. Tiež lehota splatnosti zmluvnej pokuty je veľmi krátka, takže nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa.

Súd preto žalobcovi nepriznal nárok na zmluvnú pokutu, ktorá už bola žalovaným zaplatená v sume 14,95 eur a túto sumu započítal na úhradu žalobcom požadovanej istiny a zároveň súd nepriznal žalobcovi ani nárok na zmluvnú pokutu v sume 21,18 eur, ktorú ešte žiadal zaplatiť a v uvedenej časti - v sume 36,13 eur žalobu žalobcu zamietol.

Nárok žalobcu na zvyšnú časť istiny súd považoval za dôvodný a v tejto časti súd žalobe vyhovel..

Ďalším žalobcom uplatneným nárokom je suma 72,09 eur predstavujúca vyčíslený úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni zosplatnenia úveru do dňa spísania žaloby (9.8.2012), ktorá suma bola vyčíslená pri výške úroku z omeškania 0,02465% denne, t.j. 9 % ročne, ktorá výška je v súlade s ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., keďže ku dňu omeškania (dňa 15.2.2011 - deň nasledujúci po dni zosplatnenia celého úveru) bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 1 % p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú výšku 9 % ročne. Súd preto aj v tejto časti žalobe žalobcu vyhovel a zároveň zaviazal žalovanú na úhradu úroku z omeškania vo výške žalobcom požadovanej a neprevyšujúcej zákonné úroky z omeškania zo sumy priznanej istiny odo dňa nasledujúceho po dni vyčíslenia úroku z omeškania až do zaplatenia.

Súd vyššie konštatoval, že žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie sumy 36,13 eur je nedôvodný a zamietol ho v uvedenom rozsahu a v súvislosti s tým zamietol aj nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania z tejto tvrdenej dlžnej sumy.

Podľa § 160 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Vzhľadom na finančnú situáciu žalovanej, ktorá poberá dôchodok v sume 320 eur, má výdavky v súvislosti so zakúpením liekov, súd povolil žalovanej uspokojiť nárok žalobcu v primeraných splátkach.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v zmysle ktorého, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Žalobca bol v prevažnej časti nároku úspešný, keďže súd zamietol žalobu iba v časti 36,13 eur s príslušenstvom. Nárok žalobcu v uvedenej sume predstavuje neúspech iba v časti 4,60 %, preto mal podľa názoru súdu žalobca neúspech v pomerne nepatrnej časti.

Právny zástupca žalobcu si vyčísлил trovy právneho zastúpenia celkovo v sume 141,79 eur zo základu 784,97 eur. Súd základnú sadzbu tarifnej odmeny advokáta vypočítal z výšky súdom priznaného plnenia 748,84 eur v zmysle vyššie cit. § 142 poslednej vety ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Súd tak žalobcovi priznal trovy právneho zastúpenia zo základu 748,84 eur za dva úkony právnej služby po 51,45 eur - prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie na súd podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, za režijné paušály v sume 2x7,63 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. a DPH v sume 23,63 eur podľa § 18 ods. 3 cit. vyhl. Súd tak priznal žalobcovi trovy právneho zastúpenia v spolu v sume 141,79 eur.

Ďalej súd priznal žalobcovi trovy konania za súdny poplatok za návrh vo výške 47 eur.

Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.